

Arkiv för: Februari [2005](#)

2005-02-28

□ 19:07:15, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Eget bevåg

Jag fick nog och är sjukskriven en "egen" vecka framåt från i morgon. Vad som händer efter det bryr jag mig inte om i nuläget. Fjärde sjukskrivningen på lika många veckor. Men det är mest onsdagen jag oroar mig för. Misses undersökning av juvertumören. Och skovet är ännu lite sämre i dag jämfört med i fredags. Men jag är sekundär i sammanhanget. Allt för misse.

 • [Ändra..](#)

2005-02-27

□ 18:03:22, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Religiösa fundamentalister

Varje onsdag kl. 19 och varje söndag kl. 12. Då ringer det på min dörr och jag hinner aldrig öppna. Inte för att jag hade tänkt öppna ändå, men de är väldigt kvicka med att försvinna. Även om jag så står med handen på dörrhandtaget skulle jag inte hinna öppna dörren förrän de är borta. Vad vill de egentligen med det? Al-qaida, talibaner, Hamas... och så då mina egna terrorister - Jehovas.

Mitt hälsostatus i dag:

Jag är förlamad vänster kroppshalva till ungefär 50 %. Allting tar längre tid, som att klä på sig. Det är svårt att skriva det här. Schlagermassakern i går var en rysare - det tog fyra timmar att skriva. I vanliga fall hade det väl tagit en timme. I morgon ska jag till jobbet då det är min dagliga förvaringsplats. Dock kommer åtminstone måndagen att vara givande då jag får elev. Jag behöver bara prata och det har jag inga problem med. Ja, om man då bortser från skånskan, men det är ett handikapp som andra lider av.

 • [Ändra..](#)

□ 10:47:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Sånt som vi alla kan råka ut för

Jag blev nyfiken när jag läste om Fred Dursts [sexvideo](#) på nätet. Nyfiken på om den skulle vara svår att finna. Det var den inte. Jag googlade fram filmen direkt och laddade ner den. Och det är verkligen Fred Durst och han har verkligen sex. Ingen fejk där inte. Med tanke på att en del människor i världen har sex. Och med tanke på att några av dessa människor som har sex dokumenterar det. Så har Fred inget att skämmas för.

För den som inte vet vem Fred Durst är: Han sjöng Behind blue eyes - musikvideon där han kysste Halle Berry. Vet man nu inte vem Halle Berry är... skäms!

 • [Ändra..](#)

2005-02-26

□ 22:34:45, Kategorier: [Schlagermassaker](#)

Schlagermassakern – sjunde året, del 3

Skellefteå den 26 februari

Den röststarka veckan.

NANA – Wherever you go

Wherever you go, whatever you do. Wherever you run to, I will follow you. Wherever you are, whatever you say. I will be there anyway.

Intro: Katarina and the Waves - Walking on sunshine. Vers: Kirsty MacColl – A new England. Refrängen hade samma upphovsmän som gjorde La doce vita förra året åt After dark. Nana hade dessutom fått ärva Lasse Flinkmans klänning från förra året. Många tycker att Nana har en fantastisk röst – inte jag. Den gör sig väldigt bra i en kör, men inte rakt igenom i en egen och hel låt. Där blir ingen variation utan styrkan bränner på och då tappar jag intresset. Helst när låten är svag. En dålig låt blir inte bra av en stark röst som inte kan variera sig.

Lyssna istället på: Jessica Folckers skiva från 1998. Bättre röst. Bättre låtar. Också före detta körsångerska till bl.a. E-type.

KWANZAA – Lovin' your feen

I am your lady. You are my baby.

Dödssynd i melodifestivalen: En låt utan varken refräng och brygga. Hiphop är inte musik. Det skulle till och med vara mer upphetsande att höra på en hickande Anitra Steen. Till och med (hemska tanke!) Bubbles var bättre när de var med i melodifestivalen. Och för att göra en kovändning: Kwanzaa var proffsiga även om jag inte uppskattar deras hiphop eller närvaro i schlagersammanhang.

Lyssna istället på: Friends och Barbados. Till och med dansbandsmusik måste vara ett uppsving i jämförelse.

JIMMY JANSSON – Vi kan gunga

Vi kan gung-gung-gunga du och jag. Vi kan sjung-sjung-sjunga tjalla-la. Jag är kung, kung, kung men kanske

bara för en dag. Vi kan gung-gung-gunga du och jag. Vi är ung-ung-unga tjalla-la. Jag är kung, kung, kung men kanske bara för en dag.

Sjunger som om man snurrat pungen två varv på honom, d.v.s. lika krystat och ljust som Per Gessle. Kanske låttexten skulle ändras något? ”Jag har pung, pung, pung men kanske bara för en dag”. Låten kommer i övrigt att bli en landsplåga hela året i både P3 och reklamradion. Tyvärr. För det är fnissvarning över låten. Sedan undrar jag om unge herr Jansson glömt bort alla sångpedagogslektioner han fått av Monica i Fame Factory? Betoningen var bedrövlig – ungefär som Josefin Nilsson i förra veckans schlager. Solglasögon-EN och BE-tagen? Skulle låten mot all förmodan vinna i finalen, så skulle chanserna nog trots allt vara goda i ESC. Låten påminner mycket om något som Cliff Richards skulle ha kunnat ha framfört typ 1968.

Lyssna istället på: Cliff Richard – Power to all our friends och Congratulations.

LAGAYLIA – Nothing at all

You make me feel that I'm fallin' in love. And I know that my heart must be strong. I have been stranded but I'm holding on. And now you walk away, you turn away, and leave me with noting at all.

Stark låt och stark röst. Och så otroligt ointressant trots en grimaserande (inlevelserikt) LaGaylia. Ballader brukar inte vara något man går runt och trallar på, varför jag inte kan säga att detta var något som fastnade. Hur som helst var låten bättre än förra året.

2004:

Radiodisco, möjligen något som skulle funka på Studio 54 i New York. Så totalt intetsägande.

Lyssna istället på: Diana Ross – Ain't no mountain high enough.

JOSEF – Rain

I can't stand the rain, it's driving me insane, falling from above, reminds me of your love. I can't stand the rain, the memories remain, wanna feel the sun again, so take away this pain. I can't stand the rain.

En av de svagare rösterna, men fullt acceptabelt. Bra låt och som man förstod även om den hade samma orientaliska tongångar som förra veckan med Camerons Roma.

Lyssna istället på: Tarkan – Kiss kiss (men ge fan i att lyssna på Holly Valances version av Kiss kiss).

K2 FEAT. ALANNAH MYLES – We got it all

Doesn't really matter what they say. Doesn't really matter what they do. Never let the fear get in our way, never let them see us fall. We got it all.

Med polyper stora som elefanter i luftvägarna, skuttade, ålade, krälade och sprattlade den pinsamma tanten till en låt som förtjänade ett bättre öde. Hon såg utsvulten ut – sitter polyperna i vägen för fast föda?

Lyssna istället på: Rockmormor Tina Turner- The best.

JESSICA FOLCKER – Om natten

Om natten kommer känslan tillbaka till mig. Om natten kommer rädslan att mista dig. Om natten kommer längtan att somna när skuggorna jagar mig.

I första versen hörde man hur förkyld hon var. I refrängen hörde man bara hur körtjejen tog över och sjöng för kung och fosterland. Jag har alltid avgudat Jessicas röst, så det var synd att den inte var i toppform. Låten växer och växer även om jag fortfarande har lite svårt med att höra henne sjunga på svenska, men det är väl som jag är ovan. Hennes frisyra och klädval stack ut lite – väldigt retro à 70-talet.

Lyssna istället också på: Jessica Folcker – Tell me what you like – I do – How will I know – Goodbye – Falling in love – Tell me why – Turned and walked away – A little bit longer – If I ever see heaven again – Anywhere is paradise – Private eyes. Skivan ”Jessica” med andra ord. Den från 1998.

MARTIN STENMARCK – Las Vegas

In Las Vegas, in the neon lights, you'll be a star if you do it right. In Las Vegas. You better hold on tight. In Las Vegas, can't believe your eyes. Your luck can turn in a throw of a dice. In Las Vegas. You better hold on tight, in Las Vegas tonight.

Vaaad? Kunde inte Jessica Rabbit slita sig från Roger Rabbit och framföra låten? Låten verkade höra hemma i någon dålig detektivserie från USA. Jag ser inga förmildrande omständigheter till varför den här låten alls skrevs eller framfördes. Martin är en duktig allroundsångare men det här är fel väg för honom. Och dansarna? Var det Charlies änglar?

Lyssna istället på: ZZ Top – Viva Las Vegas.

Till final:

Martin Stenmarck

Jimmy Jansson

Till Andra chansen:

NaNa

LaGaylia

5. Josef

6. Jessica Folcker

7. K2 feat. Alannah Myles

8. Kwanzaa

Ännu en skandalvecka. Finalisterna borde gått till Andra chansen. Till final borde Josef och Jesscia gått.

Det tråkiga är att när Andra chansen ska presenteras så sufflerar studiomannen till programledarna så det hörs i sändning. Innan de läser upp resultatet så vet man. Samma sak skedde förra veckan.

Nej, det var nog rätt slätstruket. Jag har inte så mycket mer att tillägga den här veckan.

 • [Ändra..](#)

📅 17:28:09, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Spamattack

Jag har precis stoppat en "spamattack". Under två timmar fick jag 170 inlägg i mitt förra bloggsript. Det fanns bara en sak att göra - radera hela databasen. Tur jag har den här dagboken/bloggen på en annan databas. Annars vet jag inte hur jag skulle fått stopp på eländet. Inläggen hade samma avsändarnamn men texten i inläggen skiftade. Dumheter som:

Woman is not yet capable of friendship: women are still cats and birds. Or, at best, cows.

eller

Ethiopians make their gods black and snub-nosed, Thracians red-haired and with blue eyes; so also they conceive the spirits of the gods to be like themselves.

eller

The French are wiser than they seem, and the Spaniards seem wiser than they are.

eller

The sole criteria of frigidity is the absence of the vaginal orgasm.

eller

When women forge their own 'gender identity', in the way the feminists recommend, they become unattractive to men - or attractive only as sex objects, not as individual persons.

Märkligt sätt att locka till sig människor till pokerspel över nätet. Rasistiskt och diskriminerande. Puckon.

Jag lovar. En Schlagermassaker kommer. Jag gör så gott jag kan med tanke på att jag är förlamad i vänstersidan av kroppen.

 • [Ändra..](#)

2005-02-25

□ 19:16:56, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Och förtvivlan var hans namn

Mitt skov har i dag försämrats. Domningarna, känselbortfallet och smärtan har gjort att min vänstra hand inte finns där den borde. När jag skriver detta - eller då jag under dagen suttit och skrivit patientjournaler - slår vänster hand ner flera bokstäver åt gången utom de rätta. Motoriken saknas. Med andra ord; jag kan inte längre utföra mitt arbete. Det är frustrerande när kroppen inte längre lyder. Benen strejkar också sedan i dag.

För femte eller sjätte gången på två veckor ringde jag för att få en sjukskrivning. Nej, det är lika tvärstopp som innan. **En kronisk sjukdom med akut försämring berättigar inte till sjukskrivning. Inte ens när jag inte kan utföra min huvudsakliga arbetsuppgift.** Följande fick jag veta:

- Deltidssjukskrivning är inte heller möjligt. Motivering: Kortare arbetstid stressar när samma mängd arbete ska hinnas med.
- Hel sjukskrivning är inte möjlig. Motivering: Det är enligt sjukvården arbetsgivarens ansvar att under pågående skov erbjuda andra arbetsuppgifter då man fortfarande kan arbeta men kanske inte med det man är anställd som.
- Jag får heller inte anstränga de kroppsdelar som är påverkade av skovet. Motivering: Skovet ska läka ut av sig själv samt förvärras av ansträngning.
- Det är totalförbudet att stressa. Motivering: Min sjukdom försämras.

Detta betyder att jag ska göra annat på jobbet under den tid mitt skov pågår, för någon sjukskrivning kan jag inte få trots allt ovan. Arbetsgivarens svar:

- Jag har en anställning där jag ska utföra en bestämd uppgift. Klarar jag inte av den får jag sjukskriva mig för att få någon ersättare. Jag kan heller inte erbjudas andra arbetsuppgifter då det inte existerar något annat med tanke på min spetskompetens.
- Om jag inte arbetar med de uppgifter jag är anställd som, även om jag fysiskt inte kan utföra dem, så är det arbetsvägran från min sida.
- Jag ombads ta kontakt med min läkare inom företagshälsovården.

Det är ett drygt år sedan jag avslutades hos företagshälsovården. Sedan dess har det företaget delats och blivit två skilda företag. Så det var det nya företaget jag fick ringa då vi inte längre har avtal med det ställe jag var på för 1½ år sedan.

- Nej, jag var inte välkommen. Först måste arbetsgivaren skicka en ny remiss.

- Därefter kommer en sköterska att vid tillfälle kontakta mig.
- Om en tid finns till min läkare kanske jag sedan kan bli kallad för en utvärdering.

Plus. Minus. Noll.
Moment 22.
Byråkrati.
Pest och kolera.

Förtvivlan är bara förnamnet. Det finns ingen lösning på problemet i nuläget. Jag är rådvill. Som jag alltid sagt - det är andra som gör min ms till ett problem och till ett handikapp. Jag har i dag varit både arg och ledsen, argumenterat och slagits för min sak. Vad hjälpte det? Noll förståelse. Jag har mig själv att skylla, som vanligt. Tydligen.

 • [Ändra..](#)

2005-02-24

□ 18:15:56, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Trött, frusen, ont

Ironiskt.

Jag vet inte vad det är för typ av sjukdom som gör att mina kollegor faller ifrån. De får åtminstone vara sjukskrivna i motsats till mig. Själv sitter jag och kämpar på jobbet med trilskande händer (värken och domningarna är oförändrade) och är fullproppad med mediciner för att uthärda fram tills nästa fridag. Att jag är så gnällig just i dag beror på att jag fått stå ute i kylan och vänta på flärdtjänst och nu är genomfrusen (tre timmar senare inne i värmen har jag fortfarande inte tinat). Kanske jag också kan få en liten släng av rinnsnuva för att få ett godtagbart skäl till sjukskrivning? Eftersom nu en kronisk sjukdom med pågående skov inte verkar vara anledning nog? *muttrar* En dag till. Livet går ut på att uthärda en dag till.

 • [Ändra..](#)

2005-02-23

□ 22:04:51, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Resumé Våra bästa år

Like sand through the hourglass, so are the days of our lives...

Eftersom det inte händer så mycket annat i mitt liv, så får jag väl dra upp att det händer desto mer just nu i Våra bästa år på TV3.

Sami har äntligen fått tag i kassetten där "svärmor" Kate övertalar Roberto att på sin dödsbädd ta på sig mordet på Franco. Franco som mördades av Samis sons far, tillika Kates son Lucas. Kanske Sami nu då kan få vårdnaden av Will. Nu försöker Sami åter bli ihop med sitt livs kärlek - Austin (halvbror till Lucas, Kates andra son).

Prinsessan **Greta** sköts på sin kröning av betjänten Charles som fått sparken p.g.a. sin opålitlighet. Efter hjärtstillestånd och inre blödningar vilar hon nu upp efter operationen med Austin vid sin sida. Sami bevakar dem svartsjukt då hon inser att Greta och Austin blivit förälskade i varandra. Dock verkar Greta nu kunna släppa sin förälskelse till Eric (Samis tvillingbror) som sårat henne så genom att ha gått i säng med sin före detta (Nicole).

Austin tror äntligen på Samis förklaring om att Kate och Lucas mördade Franco samma dag som Sami och Franco skulle gifta sig. Därför har han nu sagt till Kate att han inte längre har någon mor. Annars är han mest ett mähä sedan han skilde sig från Carrie (Samis halvsystem).

Brandon gifte sig med maffiadottern Angela bara för att Angela, som tidigare varit Robertos flickvän, ägde kassetten med Kates utpressning mot Roberto. Ett dygn senare sköts Angela ihjäl på Gretas kröning då Angela tog den kula som var avsedd att döda Brandon. Angelas pappa hade beordrat dödsskjutningen där tre personer skulle dödas, varav en Brandon. Något gick fel. Femton dog men ingen av måltavlorna. Angelas far visste att Brandon var i maskopi med Sami. När han insåg att han offrat Angela sköt han sig själv vid Gretas kröning. Brandon är mest lättad över att ha blivit änkemamman då han är förälskad i Sami. Förresten är Brandon halvbror till Nicole.

Kate började inse att Victor aldrig skulle gifta sig med henne trots att de har den 16-årige sonen Philip gemensamt. Hennes största fasa är att bli fattig och utkastad från Victors företag. Därför såg hon till att Angelas far, maffiabossen från Italien, skulle mörda Victor på Gretas kröning. Hon hade lyckats få Victor att omedvetet skriva på ett tillägg till sitt testamente där han ger allt till Kate. En gång i tiden var Kate eskortflicka (prostituerad) och vill därför inte förlora sin maktposition i företaget som hon skötte under alla de år Victor låg på rehab efter sin stroke. Kate lever egentligen bara för en sak – att med alla medel skydda alkoholisten Lucas från att åtalas för mordet på Franco. Dock ångrade hon beställningsmordet på Victor, men för sent. Nu är hon livrädd för Sami som har det avslöjande bandet.

Lucas har nu skilt sig från Nicole som betalades 5 miljoner dollar av Kate för att gifta sig med Lucas för att han skulle få ensam vårdnad av Will. Han är mest arg över att mamma Kate lägger sig i hans liv.

Nicole älskade aldrig Lucas men Eric var hennes liv. Dock tröttnade Eric på hennes lögn om sin bakgrund (hon var porrstjärna innan hon blev fotomodell för att senare bli en maktfaktor för Victors företag). Just nu har hon en kärlekshistoria med Victor och är betydligt bättre i sängen än Kate. Det är kanske 50 års skillnad mellan Nicole och Victor. Nicole och Victor känner till Kates och Lucas alla intriger inkl. beställningsmordet på Victor. Den enda som Nicole egentligen föraktar är sin mamma **Fay** som jobbar som servitris och är fattig. Nicole är mest rädd för sin pappa som sitter i fängelse och som tvingade henne till att spela in porrfilm. (Fays andra dotter är sjukgymnast och hjälpte Lucas efter hans bilolycka där han var full).

Victor blev trots alla försiktighetsåtgärder skjuten på Gretas kröning. Av en händelse så hade sonen Bo precis lämnat kröningen innan allt skjutandet, varför han åtminstone klarade sig.

Philip hatar just nu sin mor. Han har hela tiden trott att hans föräldrar skulle gifta sig, men så kommer han på sin mor då hon har vild och het sex med Angelas pappa. Den enda han kan anförtro sig till är sin far och flickvännen Chloe.

Chloe kom för ett tag sedan hem till sin mor **Nancy** efter att ha blivit bortadopterad som nyfödd. Där är mycket motsättningar mellan mor och dotter, men Chloe har fått en vän i sin mors man, **Craig** (sjukhuschef). Inte många förstår Chloe som verkar känslolös förutom då hon sjunger opera. Dessutom tror hon nu att hon kanske är förälskad i Philip. Trots att han i början förlorade ett vad där han tvingades ta med henne på skoldansen. Han, skolans populäraste. Hon, den avskydda häxan.

Marlena fungerar inte riktigt som människa just nu trots att hon är psykiatriker. Först upptäcker hon att maken John gjort Hope med barn (han var hjärntvättad och trodde att han var tjuven/legosoldaten Johan och Hope var hjärntvättad till att tro att hon var Gretas avlidna mor Gina). Dessutom är Marlena livrädd för sin styvson Brady (Johns son, Victors dotterson) och tror att han ska mörda sin halvsystem Belle. Marlena har haft många problem genom åren. Hennes tvillingsyster blev mördad då mördare tog fel på Marlena och tvillingsystemen Samantha. Marlenas man Roman försvann ett tag men kom tillbaka. Senare visade det sig vara John som trodde att han var Roman och alla andra trodde det också. När den riktiga Roman kom tillbaka valde Marlena John och de fick Belle tillsammans. Belle blev som nyfödd kidnappad av halvsystemen Sami. Marlena har själv flera gånger kidnappats av Stefano som kallat henne för sin Nattens drottning. Som om inte detta vore nog så var hon ett tag besatt av djävulen, men då räddade John henne som vid tillfället trodde att han var präst (när han insåg att han inte var präst

försökte han gifta sig med Stefanos adoptivdotter men bröllopet avbröts och det uppdagades att Kristen var inlåst i källaren tillsammans med Marlena då Kristens dubbelgångare Susan blivit förälskad i John och då tagit hennes identitet).

John har ingen förståelse till att Marlena lider. Brady är en bra son. Hans andra son, som han fick med Hope, vill han ha kontakt med men får inte för varken Marlena eller Hope. John är väldigt rik men har ett förflutet han inte minns. Han vet att han varit i Stefanos makt och då arbetat som legosoldat, pilot, tjuv, läkare, präst, med mera. Den riktiga Gina, Gretas mamma, hade han ett förhållande med innan han dök upp som Roman. När han åter föll in i rollen som tjuv förra året gjorde han Hope med barn då han inte kom ihåg alla senare år. John blev skjuten på Gretas kröning och kämpar för att överleva.

Bo har äntligen funnit tillbaks till Hope. Tillsammans har de sonen Shawn och **John Thomas** (egentligen Johns son – men inte riktigt – det kommer att hända saker i serien framöver). Bo trodde i många år att han var **Shawn-Douglas** son, men har senare fått veta att mamma **Caroline** varit otrogen med Victor.

Hope dog i början av 90-talet, trodde man. (Skådespelerskan skrevs ut ur serien för att medverka i Falcon crest). Bo gifte då om sig med Billie (syster till Austin). Då dök plötsligt Hope upp (Falcon crest lades ner) men kom inte ihåg att hon var Hope. Hon var Gina. Senare visade det sig att den kvinna som skadades, som inte var Hope som dog, var Greta som blev svårt brännskadad och sedan vårdades av Stefano. Senare visade det sig att Hope under sina år som försvunnen levt som Gina, Stefanos konsttjuv. Den riktiga Gina satt inlåst i ett torn i Frankrike (Stefanos verk) och var galen (fantiserade om John).

Shawn är en luttrad 16-åring. För ett år sedan försökte hans mamma Hope mörda honom när hon gifte om sig med pappa Bo. Dock så sköt Bo ihjäl henne. Och det visade sig vara den galna prinsessan Gina som tagit Hopes identitet. Lyckligtvis så fann man Hope och Stefanos (inte lika lyckligt) i tornet i Frankrike där Gina lyckats lura in dem med hjälp av fångvaktaren Kurt. Shawn är svag för Belle. Och Chloe. Och Mimi. Och för sin lillebror.

Mimi är Belles bästa vän men avskyr Chloe. Hon älskar Shawn, men bara Belle vet om det.

Belle är avgudad av alla. Precis alla. Den enda sympatiska figuren i hela samlingen. Men hon kan inte erkänna för sig själv att hon älskar Shawn.

Bradys mamma Isabelle var gift med John, men hon dog i cancer när Brady var nyfödd. Isabelle var Victors dotter. Philip är Bradys morbror och det skiljer tre år mellan dem. Brady är jobbig och särskilt Chloe avskyr honom. Brady i sin tur avskyr stymamma Marlena.

Stefano är ondskan. Han avskyr Bo och hans familj och har en gång haft kontrollen och makten över John. Varför vet ingen. Det intressanta är Stefanos barn. Han gjorde sin arbetspartner gravid och då hon var rädd för Stefano, adopterade hon bort dottern **Alexandra**. De försöker i dag lära känna varandra. Stefanos andra barn är Kristen och Peter (adoptivbarn), Elvis (Susan är mamma – båda har flytt) samt Tony. Tony var gift med Kristen men var sjuk och begick självmord men gjorde så att det liknade mord där John nästan gasades ihjäl. Snart kommer Tony tillbaks trots att vi för några år sedan såg honom skjuta ihjäl sig samt bli begravd. Elena, Bart och Rolf är Stefanos anställda. Just nu håller han på att förvandla servitrisen Hattie till en kopia av Marlena (i verkligheten är skådespelerskorna enäggstvillingar). Förresten så dör snart Stefano i serien.

Roman är Shawn-Douglas och Carolines son och är halvbror till Bo. Roman var gift med först Anna som han fick dottern Carrie med (hon har flyttat till Israel med Hopes kusin Mike). Sedan gifte han sig med Marlena som han fick tvillingarna Sami och Eric med. Roman är polis och har haft Alexandra, Bo, Hope och John som poliskollegor – endast Bo är fortfarande polis (Alexandra blev barnläkare, John har startat företaget Basic Black och Hope är mammaledig efter att senast arbetat som fotomodell). Roman har väldigt lite romantik i sitt liv men hade ett förhållande med Billie innan hon flyttade till Paris. Men Roman lever lite farligt. Hattie är ute efter honom. Fast egentligen är Roman fortfarande förälskad i Marlena vilket gjorde att han försökte sätta dit Brady för mordförsök på Belle men där Brady blev skjuten och förlamad av **Abraham** (polischefen, Alexandras make, har adoptivson tillsammans).

Vilka har vi fler? Urmodern, Hopes mormor **Mrs Alice Horton**, mor till advokaten **Mickey** (flitigt anlitad – aldrig vunnit i rätten). **Jennifer** är Alice sondotter och hon har varit gift med Peter (Stefanos adoptivson) men har en dotter (**Abby**) med reportern **Jack** som nu åter vill gifta sig med Jennifer. Mickey är förresten gift med **Maggie**, som är med i AA och försöker se till att Lucas också skärper sig. Maggie äger en restaurang och lägger sig i allting. Hopes pappa och styvmor är med i serien.

Det finns fler karaktärer i Våra bästa år men nu får det räcka med förklaringar. Det man kan konstatera är att vi har det bra i jämförelse samt att man nu kan hoppa rakt in i serien genom att ha läst min resumé. Det jag är mest avundsjuk på är den fantasi som avsnittsförfattarna besitter och att serien fortfarande går på tv efter 41 år, eller vad det blir. Jag har bara följt serie dagligen i sex år.

 • [Ändra..](#)

2005-02-22

□ 13:32:27, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Sjuk misse

Gazzy har tydligen fått en juvertumör. Nästa onsdag ska den undersökas och eventuellt opereras. På en vecka har knutan växt från nästan ingenting till storleken av en stenkula. Hon har inte ont. Den ömmar inte. Förmodligen är det jag som lider mest i nuläget.

- Vi får väl titta på det och ta bort den.
- Tumören eller katten?
tystnad - I första hand tumören....

I andra hand då? Hur som vägrar jag göra detta till en ekonomisk fråga.

 • [Ändra..](#)

□ 09:32:47, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Äktenskap och skilsmässa

Förutom att president Bush liknar Mads [Alfred E Neuman](#), så verkar han vara USA:s egen Televinken. Det är väl inte Tant Anita som drar i trådarna, utan de som står bakom alla utspel verkar vara presidentens administrationsstab.

Den senaste dumheten jag läst fanns återberättat hos [365gay.com](#) som i sin tur citerat [The Sun](#). Det verkar som om människorna som skapade "president" Bush är ute efter att göra honom till påve. Åtminstone skulle man kunna få den uppfattningen.

Först bannlyser man homoäktenskap. Nu fördömer man också skilsmässa. Har man inte snart fördömt alla människor? Nå, men den stora konsekvensen - det som The Sun tycker är fruktansvärt - är att Camilla Parker Bowles inte är välkommen i Vita huset när nu snart prins Charles ska ut på sin lilla världsturné för att visa upp sin nya brud. Jag gjorde samma reflektioner som 365gay. Dubbelmoralen.

1) Prins Charles är välkommen till Vita huset trots att han också har en skilsmässa bakom sig.

2) President Bush är republikan. Det var Ronald Reagan också. Nancy var inte hans första hustru (det vara ju Angela i Falcon Crest; Jane Wyman). Med den nya logiken så borde Reagan aldrig fått tillträde till Vita huset.

Det jag tycker är märkligt är hur Bush med stab stryker vissa medhårs på bekostnad av en majoritet av människor.

Nu handlar det inte längre om att flirta med den kristna högern för att få en förlängd mandatperiod som president. Så vad handlar det om egentligen? Dumheter och dubbelmoral, jag vet, men något mer måste väl ligga bakom? Kan något skingra dimmorna? Vad är nästa steg, tro? Ämbetsperiodens begränsning på 4 (x 2) år slopas?

 • [Ändra..](#)

2005-02-21

□ 18:46:22, Kategorier: [Schlagermassaker](#)

Halvvägs i schlagerträsket

Hur kunde Arja Saijonmaas låt i melodifestivalen i lördags komma på en jumboplats? I två dagar har man på jobbet haft detta som topic och ingen förstår det. Arja själv sa tydligen något om "svenskarna hatar mig" vilket jag undrar. Om hon verkligen sagt det och om svenskarna verkligen hatar Arja.

Min första förklaring till varför det gick som det gick, har jag i dag reviderat något. Min ursprungliga förklaring var att gay-publiken var splittrad (det är de som bestämmer i slaggersammanhang enligt mig). I lördags fanns tre gay-vänliga artister/bidrag: Kempe, Bodies without organs och Arja. Kempe vann i kombinationen med Sanna Nielsen som stötts av hela dansbandssverige och alla gamla tanter. Bodies med Bard har sin publik efter hans framgångar med Barbie och Army of lovers.

Den här uppfattningen har jag alltså reviderat. Jag tror fortfarande att Arjas låt kommer att vara en publikfriare och allsångslåt under Pride i augusti. Dels är den på (finlands)svenska och dels så kan låttexten liknas vid en korsbefruktning av "gay-låtarna" I will survive (Gaynor) och This is it (Moor). Låtar om att vara stark och lämna dåliga förhållanden går hem i dessa kretsar (säger jag och får huka mig från anmälning till HomO).

Nej. Det som hände är kanske istället något annat. Kanske det är åter dags att skylla på massmedia och inte på att svenskarna skulle hata Arja? Dagarna innan skrevs det i tidningarna om att Arja skulle sopa banan och ta hem en finalplats - det var solklart, en självklarhet, ingen tvekan alls där. Alltså sitter svenska folket på lördagskvällen och ska telefonrösta för att få fram två låtar till finalen i Globen. Antagligen tänkte de flesta "Arja vinner - då kan vi rösta på en annan låt som också går till final - varför lägga telefonpengar på någon som alla andra ringer och röstar på". "Alla andra" tänkte nog så. Därav jumboplatsen. Alla satt och röstade på sitt andrahandsalternativ.

Så mitt tips för framtiden är: Rösta verkligen på den låt du tycker är bäst! Ignorera kvällspressen. Tro, tänk och tyck inget om hur andra röstar.

Jag tycker att Arja borde ha gått vidare till finalen. Det här var en besvikelse.

Min mörka hemlighet. Jag telefonröstar inte. Så jag hjälper inte till att påverka resultatet - varken positivt eller negativt. Och ändå tycker jag en massa.

 • [Ändra..](#)

□ 17:20:14, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Helgens epicentrum

Arbetshelgen fungerade rätt bra trots mina besvär. Mest tack vare att jag ignorerar besvär som smärta och domningar samt är envis som få. Det som sviktat är minnet. Jag försökte ta en spruta där jag glömde ta bort kanylhylsan. Sprutan förstördes och jag fick ta fram en ny 500-kronorsspruta. Hela tiden måste jag prata för mig själv för att veta vad jag håller på med, som en bekräftelse. Det är inte som jag av trötthet glömmer - det är förmodligen små härdar som uppstått i hjärnan och som försvinner senare tillsammans med skovet. Lite nervös blir jag av detta. Min förvirring kanske leder till förödande misstag?

I dag fick jag det stora nöjet att få migrän på jobbet. Men ögonflimmer. Med huvudvärk. Med illamående. Om jag åkte hem? Nej, varför? Jag hade inte tid. Bland annat behövde jag närvara vid ett möte. Sa jag att jag är envis som få? Kan jag ignorera nervsmärta och domningar så är väl migrän också en baggis i sammanhanget?

Annars finns det väl inte så mycket att säga. Trots allt så är det mesta sig likt. Allt rullar på.

Nu har gårdagens drömbeskrivningar fått sin tolkning hos [Jerry](#).

Kyrka (vara i): kärkomna hälsningar. Ser du en kyrka brinna betyder det olycka.

Hiss: Var beredd på en motgång.

Trappa (se): Ändring i levnadsvillkoren. Gå uppför en trappa betyder motgångar och bedrävelser. Går du utför en trappa så kommer du att övervinna svårigheter. Ramlar du i en trappa så går ärelystna planer om intet.

Nej. Jag har aldrig i drömmarna sett kyrkor brinna.

Nej. Jag går aldrig uppför en trappa i drömmarna.

Nej. Jag faller aldrig i trapporna imd (in my dreams - variant på url och irl?)

Tack, för att du delade med dig av tolkningarna, Jerry!

 • [Ändra..](#)

2005-02-20

□ 20:20:10, Kategorier: [Blogginlägg](#)

I natt jag drömde...

Mina drömmar är alltid fyllda av ångest.

Jag började fundera på drömmar efter att ha läst om drömtydning hos [Jerry](#). Det som slår mig är att jag har väldigt enformiga drömmar. Temat är alltid det samma. Tre teman:

- kyrkor
- hissar/trappor
- barndomen

Det jag däremot nästan aldrig drömmer om är nutid eller jobbet. När där förekommer andra personer i mina drömmar så är det nästan uteslutande klasskamrater från grundskolan och vi är då, oavsett situation, alltid barn. Ska jag tolka det här sista så tror jag att det betyder att jag har svårt att släppa taget, bli vuxen, gå vidare, utvecklas.

Drömtolkning är ingen sann vetenskap. Jag vill jämföra det med att "spå" i tarotkort. Bara att man stannar upp, ifrågasätter och funderar över sin situation för oss vidare. Om sedan tolkningar av kort eller drömmar inte stämmer eller ens går att kontrollera, är ointressant. Det viktiga är reflektionen och vad man konkret gör med sina insikter.

För att gå till mina drömteman som ger ångest. Och oro.

Så långt tillbaka jag kan minnas har jag alltid drömt om kyrkor och då känt oro. Kyrktorn som rasar. Kyrkor som kastar hotfulla skuggor. Kyrkor betyder ondska. Skulle jag försöka att komma på en logisk förklaring beror drömmarna möjligtvis på att jag som barn stått intill kyrktornet och tittat upp. När molnen rör sig över tornet får

man en illusion om at tornet faller mot en. Dessutom - när jag gick i första klass låg skolbyggnaden tätt intill kyrkan. Under det året tittade jag aldrig åt kyrkan. Jag vågade helt enkelt inte.

Hissar och trappor. Av någon anledning stannar aldrig hissarna i drömmarna i höjd med golvet. Hissarna fastnar alltid och folk i hissen får alltid panik. När hissen sätter igång stannar den aldrig utan går uppåt och genom taket. Min förklaring? Jag har alltid haft hisskräck. Varför vet jag inte. Det är först i vuxen ålder jag råkat ut för att ha fasnad i hissar. Ömma modern är rädd för hissar. Kanske hennes skräck har smittat av sig på mig? När det gäller trappor så hänger de inte ihop utan där kan vara gapande hål mellan trappstegen. Märkligt nog så går jag aldrig i trapporna utan klättrar på utsidan av räcket. Jag har aldrig tappat taget eller fallit i en dröm. Men jag brukar vakna av svår andnöd och är genomsvettig. Någon förklaring på detta har jag inte.

Barndomen. Det var nog en lycklig tid. Trots allt. Där fanns en trygghet och en känsla av "hemma" som jag sedan aldrig upplevt. Motsägelsefullt eftersom jag faktiskt for illa som barn - särskilt i skolan. Och på helgerna. Kanske det handlar om att jag saknar en tid då jag inte var ensam, inte hade hämningar och var naiv. Ibland suger vuxenlivet.

I mina drömmar har jag aldrig ont. Jag går normalt. Kan känna och förnimma allt. Har ingen synskada. Inga domningar. Det är inte en lättnad eller befrielse. Det är ett hå. Särskilt som jag inte kan komma ihåg i vaket tillstånd hur det känns när allt är normalt. Verkligheten är för påtaglig. Och efter sex år minns jag inget annat än det jag har.

 • [Ändra..](#)

□ 18:27:24, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Statistik 3

En av anledningarna till att jag inte imponeras av min besöksstatistik beror på att jag inte förstår den. Om jag tar gårdagen som ett exempel:

Hits: 4 808

Visits: 216

Sedan förr vet jag att jag har ungefär 200 besökare per dag och har haft det i fem år (räknar inte 1999 eller 2005). $365 \times 200 = 73\ 000$. Tja. Det kan kanske stämma men säger ingenting. Jag har inte haft 73 000 personer här som läsare. Som sagt - jag har haft ungefär 200 per dag och ungefär hälften tror jag är samma personer som kommer dag in och dag ut. Frågan är om dessa 200 personer om dagen verkligen är unika träffar? Hur många tittar inte in här flera gånger per dag, inklusive jag själv?

Det där med hits och visits förstår jag inte riktigt. Enligt förklaringen ska det vara:

Hits represent the total number of requests made to the server during the given time period.

Visits occur when some remote site makes a request for a page on your server for the first time. As long as the same site keeps making requests within a given timeout period, they will all be considered part of the same Visit. If the site makes a request to your server, and the length of time since the last request is greater than the specified timeout period (default is 30 minutes), a new Visit is started and counted, and the sequence repeats. Since only pages will trigger a visit, remotes sites that link to graphic and other non- page URLs will not be counted in the visit totals, reducing the number of false visits.

Nej, detta säger heller ingenting om antal besökare. Särskilt inte som X antal träffar per dag visar sig vara robotar som lägger in länkar i min besöksstatistik för att försöka locka mig till både reklam, virus och trojaner.

Så hur många besökare har jag egentligen? Ingen aning. Det är oväsentligt. Jag skriver för skrivandets skull - det roar mig. Statistiken roar mig också på sitt sätt. Den är obegriplig och säger inget om vad som döljer sig bak

siffrorna. Förutom att 100 % av mina besökare sitter i okänt land och surfar.

 • [Ändra..](#)

2005-02-19

□ 22:45:00, Kategorier: [Schlagermassaker](#)

Schlagermassakern - sjunde året, del 2

Linköping den 19 februari

Hur orkar jag? Det här är min 25:e schlagermassaker. Jo, så många sändningar har det varit på sju år. Hittills.

FREDRIK KEMPE OCH SANNA NIELSEN – Du och jag mot världen

För det var du och jag mot världen. Det var du och jag mot världen. I en annorlunda vals. Med din arm omkring min hals.

Bara. Så. Tråkig. Låt. I motsats till [Tintelin](#) (du får vara med i varje veckas schlagermassaker) gillar jag Kempe starkt (däremot så känner jag inget för Sanna). Tyvärr fanns här inte stämsång mellan de två, utan de sjöng på samma nivå, vilket resulterade i att rösterna drucknade i varandra. En låt att glömma. Lyssna istället på Kempes låt från förra året – Finally. (Kuriosa: Kempe var först ut i deltävling 2 förra året också.)

Diagnos: Migrän (ta bort mig).

CAMILLA BRINCK – Jenny

Åh, Jenny du vet att du är bra. Du räcker till. Du räcker till.

Redan inledningsvis i låten fick jag rysningar av obehag. Orgelklink à la Gyllene tider. Bara en sådan sak. Att Camilla sedan tappat klänningen i en dokumentförstörare gjorde inte framträdandet bättre. Nej, mitt tips: Skaffa ett par stämband och ett par lungor! Samma sak gäller kören.

Diagnos: Halsfluss (vilken röst?).

GROUP AVALON – Big up

Big up, big up. I tell no further. Big up, big up. There's no return. Big up, big up. I love you girl. I'll give up and let this burn.

Bättre än väntat. Jag tycker om låtar där man blandar sångsätt och språk. En bättre låt jämfört med dem jag hört tidigare med dem. Men ändå – slätstruket. Bar överkropp och vickande rumpor. Var det kuppen? Det var inte mycket till rumpor – där vann Schyffert.

Diagnos: Narkolepsi (en låt att somna till).

ARJA SAIJONMAA – Vad du än trodde så trodde du fel

Du trodde min kärlek var här för gott, vad du än trodde så trodde du fel.

De bröstet var mer trångbodda än Kulla-Gulla i sitt barndomshem. Lyckligtvis höll de sig hemma. I övrigt, med tanke på röst, utstyrsel, dansande karlar och lätttext, så påminde Arja i kväll mycket om en drag queen. Jag tycker om låten även om det lät väldigt mycket ”Alla Pugatjova goes west”.

Diagnos: Transsexualism (som sagt).

JOSEFIN NILSSON – Med hjärtats egna ord

Jag vill va' där du är, jag vill leva och växa här, skriva en framtid ihop. Med hjärtats egna ord.

Vääs, vääs, vääs. Det var allt jag hörde. Skulle det vara sensuellt eller finstämt? Enbart högst irriterande. Förresten; gå till en sångpedagog och lär dig betoning och uttal! Lika irriterande var hennes dåliga hållning. En förklaring till ”framåtlutningen” fick jag kanske när vindmaskinen kom in. Sjunger man inte om vindar i melodifestivalen, så ser man till att det blåser på scen.

Diagnos: Skolios (räta på dig, människa!) och storhetsvansinne (avslutningsgest på scen – armarna utåt à la korsfäst Jesus).

CAMERON CARTIO – Roma

Roma komsitra, ina masina ho ho, ina masina ho ho, ina masina ho ho. Roma komiesare, roma komiesare.

Påhittat språk eller nationalspråk för Rosengård? Hur som helst var det en bra låt. Jag är svag för arabiska tongångar, eller hur man ska klassificera det. Komiskt var att jag hade text-tv-textning på under framträdandet. Förutom att en kör lärt sig denna låtsastext så var låten textad på ett icke-existerande språk.

Diagnos: Vanföreställningar (det är lättare att ignorera rösterna i huvudet om man inte förstår dem).

BODIES WITHOUT ORGANS – Gone

Now, now that you're gone, I see that I was blind. Now, now that you're gone I cry.

Efter att ha lyssnat på samtliga låtar cirka 10 gånger, så måste jag säga att detta är låten som fastnar. Men så är Alexander Bard också inblandad, även om inte han gjort låten. Annars var det synd att rösten var ovanligt svag hos denne ex-Popstar (kören räddade sånginsatsen). Melodin i sig var melankolisk och skulle kunna ha undertiteln Love story part XIV.

Diagnos: Intoxikation (överdosering/förgiftning – tjatigt bra låt).

SANNE SALOMONSEN – Higher ground

We can turn this love around, take it to a higher ground.

Robert Palmer är död! Länge leve Sanne Salomosen? Njae. Så bra var inte låten eller artisten, även om låten i sig emellanåt gled över i Addicted to love. Inget jag gillar. Alls. Också här hörde jag bara vääs, vääs, vääs.

Diagnos: KOL (kroniskt obstruktiv lungsjukdom) med emfysem (tänk, danska kan låta grötigt – men på engelska?!).

Jag avgudar Svenne och Lotta sedan jag såg dem för 30 år sedan och då fick deras autografer. Därför blev jag lycklig över att få se dem framträda i mellanakten. Och tack för att det inte blev något ”Fuck for forest”. Olsen Brothers mellanakt förstod jag inte. De förlorade i danska melodifestivalen och kommer genast till Sverige för att plåga oss med en förlorarlåt? Räcker det inte med våra egna bidrag?

Indian-Schuffert satt i publiken och textremsan fick mig att reagera. Tydligen tänker vi väldigt lika eller så läste han förra veckans schlagermassaker där jag jämför Alcazars utstyrsel med Kapten Zooms garderob. Hm...

Trist att publiken buade så mycket. Det gör sig inte. De buade för det billigare telefonnumret där man inte skänker pengar till Rädda barnen. Som om de själva satt och telefonröstade... Sedan buade de när Arja inte gick vidare. Jag tycker också det är trist, men det var inte de som röstade så de kunde hållit käften.

Till finalen kom:

Sanne Salomosen

Fredrik Kempe och Sanna Nielsen

*Till Andra chansen kom:
Josefin Nilsson
Cameron Cartio*

5. *Bodies without organs*
6. *Group Avalon*
7. *Camilla Brinck*
8. *Arja Saijonmaa*

Högst chockerande. Varken Arja Saijonmaa eller Bodies without organs gick vidare. Det man kan konstatera är att Bert Karlsson hade fel. En skallig man vann. Kanske han hade sexiga ögon?

 • [Ändra..](#)

2005-02-18

□ 12:31:28, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Statistik 2

Uppdaterat kl. 14.47.

Intressant. Jag har åter gått igenom med vilka ord man söker på nätet för att hamna hos mig.

Ödet var min väg

En skitdålig låt som förra lördagen gick vidare till final i årets melodifestival. Nordman var bra. En gång i tiden. Dock inte nu.

Bankbyråkrati

Tja, vad ska man säga om människor på bank?

Bokstaveringssystemet

Petter ingår men inte Rolf. Rudolf däremot men inte Daniel. David men inte Lars. Ludvig men inte Adolf. Adam, Bertil, Cesar...

Graviditet gallsten

Jag vet inte vilket som gör mest ont. En graviditet kanske inte gör ont, när jag tänker efter. En förlossning kan göra ont och det kan gallstenar också göra som fastnat. Som fastnat i gallgången. Inte barnet, utan gallstenen.

Judendom/vården

Jag förstår inte. Vad har en religion med vård att göra?

Kom var mig nära

Ännu en dålig låt från melodifestivalen i lördags. Det blev en sistaplacering.

Missionsprovinsen

Kvinnor är underordnade männen. Tydligen läser Missionsprovinsen Bibeln som Fan läser... öh... Bibeln.

29 februari

Det är drygt tre år dit.

Alla flickor

Ännu en låt från melodifestivalen i lördags. Nej, jag tyckte inte om den här heller.

Allt om James Brolin

Allt och allt. Det räcker väl att veta att han är gift med [Barbra Streisand](#)?

Melodifestivalens signatur

Relight my fire. Samma skitlåt i år igen. Fördelen är att man slipper höra den sjungas av Lulu och Take that.

Föreningssparbanken Kristianstad

Egen bank som inte kan samarbeta med andra Föreningssparbanker.

dcsteve72

Jag tog bort [länken](#) till hans dagbok då den inte uppdaterats sedan Ronald Reagan begravdes. Juni förra året, alltså.

Kategorier blogg

Just nu har jag bara tre kategorier - dagbok, engelska och schlagermassaker (med subnivåer). Söker man efter något specifikt är det lättare att söka i sökfältet än att behöva läsa igenom kategorier där innehållet inte gick att korslänka medllan kategorierna som jag hade innan. (Vad menar jag?)

helenmannen dokumentär domain:dagens.jontas.com

Den lustigaste sökningen av dem alla. Varför vill man veta om jag på min domän skrivit om helenmannen? Tydligen har jag det eftersom man hittade hit.

Mycket melodifestival. Som vanligt. Förra året fick jag sökningar varje månad på Lena Ph och på vad hon hade under kjolen.

Jag är uttråkad i dag också. Så pass uttråkad att jag rakade huvudet, delade snutteskägget som numera är en tunn mustasch (mycket bar överläpp) och en lite skägglärp på hakan. Ser sjukt komiskt ut. Där ser man hur farligt det kan vara att inte ha något speciellt för sig.

Okej. Dålig bild. Dessutom är jag nog lite för ljus för att det ska synas vad jag ställt till med. Och här är en annan blondin:

PS. Åh. Jag har visst i dag på mig mina nya glasögon - de jag haft i två år men vägrar bära då ljuset reflekterar i glasen och bländar mig. I dag är ett undantag. Jag bländas fortfarande men jag måste ibland använda dessa glasögon som trots allt kostade ett par tjugor eller så.

 • [Ändra..](#)

2005-02-17

□ 23:38:09, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Jeff Gannon

Glöm tv-serien Vita huset. Verkligheten överträffar dikten. Till och med Monika Lewinsky ligger i lä.

[Americablog.com](#) berättar historien om Jeff Gannon. Vita huset anställde/godkände honom som journalist. Men där är några problem med det hela.

- Jeff Gannon existerar inte. Åtminstone är namnet falskt. Det riktiga namnet lär vara J.D. Guckert.
- Jeff Gannon/J.D. Guckert har ingen journalistisk utbildning.
- Kanske var han en spion som på Pentagons initiativ försökte locka fram militärer ur garderoben.
- Jeff Gannon, eller vad han nu heter, är prostituerad.
- Jeff Gannon har porrsidor på nätet där vi kan se att han är omskuren och... eh... "välutvecklad".
- Jeff Gannon har eskortfirmor.

Trots detta är "Jeff Gannon" anti-gay (vilket i och för sig passar Bush som hand i handske). Frågan är hur en prostituerad (olagligt) har kunnat få jobb i Vita huset (gedigna säkerhetskontroller för de som arbetar där) med ett fingerat namn och jobba som journalist (ingen känd uppdragsgivare). Både Vita huset och bloggare fattade misstankar och nu är Jeff Gannon spårlöst försvunnen. Kanske det stämmer att han var "planterad" av Bushs närmaste eller av Pentagon. Eskortsidorna på nätet har militär inriktning och uppmanar bögar att söka till det militära. Kanske det handlar om att ange homosexuella inom försvaret i USA. De artiklar Jeff Gannon skrivit har varit högervidna (typ två varv runt) och homofientliga. Så fortfarande kvarstår frågan - syftet? För vem har han arbetat? Presidenten? Pentagon? Annan? Självt får jag känslan av nazityskland och förföljelsen.

 • [Ändra..](#)

□ 20:11:48, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Vem är jag och vad gör jag här?

Uttråkad. I förmiddags blev jag åter ensam och plötsligt vet jag inte vad jag ska göra. Vad gjorde jag innan liv och rörelse klev in genom dörren (ömman modern med sambo)? Handlingsförlamad. Nåja. Om inte annat har jag fyra inspelade timmar med Days of our lives att titta på. Undrar om Angela har blivit skjuten denna vecka eller om det blir nästa vecka. Ljligt. Jag titta dagligen på en såpa där jag redan vet vad som händer de närmaste fyra åren. Det är nog inte bara i dag jag är uttråkad. Jag har hört så mycket om hur passiva och uttråkade gamla människor blir. Nu är jag officiellt gammal.

Ännu en gång - tack för alla hälsningar!

 • [Ändra..](#)

2005-02-16

□ 19:21:48, Kategorier: [Blogginlägg](#)

35-årsdagen

Tack för alla hälsningar på min födelsedag. Japp. I dag kom jag halvvägs till 70. Bara 30 år kvar till pension. 20 år efter konfirmation. Eller för att säga det i klarspråk; 35 år. Jag börjar känna mig vuxen. Nästan.

Nej, jag firar inte min födelsedag. Det beror inte på åldern. Det beror på att jag inte tycker om uppmärksamheten där man ska umgås (träffa folk man aldrig träffar annars på året), ska få en massa presenter (hur kan detta folk veta vad jag önskar mig?) eller bjuda en massa mat (jobbigt och dyrt att fixa).

Så hur har dagen sett ut så här långt, för någon som inte firar sin födelsedag?

Kl. 08 - Vaknade självmant.

Kl. 09 - Fick presenter av ömma modern.

Kl. 09.30 - Migrän med aura.

Kl. 10 - Ringde sjukvården då apoteket inte vill att jag tar mina nya tabletter mot neurogen smärta då det förstör magen (min mage är redan förstörd och behandlas) samt inte får tas med mina andra mediciner. Jag ska tydligen ta alla mediciner ändå. Fortfarande vägras jag sjukskrivning.

Kl. 10.30 - Gammelmoster ringde och gratulerade. Hon hade skickat Triss-lotter. Vinst på alla tre.

Kl. 11 - Åker och shopper sandaler (till jobbet), inspelningsbara CD- och DVD-skivor, en skiva med Linkin' park.

Kl. 12 - Lunch på Burger King.

Kl. 13 - Fått kort från Lillmoster och från jobbet. Fadern har läst in hälsning på telefonsvararen.

Kl. 15 - Tårta.

Kl. 18 - Fläskfilé med klyftpotatis.

Fantastiskt. Migrän och skov. Vilken underbar dag. Samtidigt ingen vila och ingen ro. Det är hårt att fylla år. Trots min pessimistiska inställning - dagen har varit mycket bra.

 • [Ändra..](#)

2005-02-15

□ 22:28:53, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Minnesbild

När man i mitt yrke hjälper läkare att skriva brev och intyg, brukar man börja med att som rubrik skriva patientens namn och personnummer. Därefter brukar läkarens inledande mening vara "rubricerad patient". En kollega till

mig, som jobbade på en psykiatrisk klinik, trodde på fullaste allvar att rubricerad var ett finare ord för rubbad. Logiskt, tyckte hon. Det slog henne aldrig att rubricerad kunde ha något med rubrik att göra. Värst är att jag aldrig rättade henne. Det har gått 13 år. Undrar om hon fortfarande tror att alla rubricerade patienter är idioter.

Förmodligen har jag skrivit om detta tidigare, men jag kom åter ihåg detta under kvällen och skrattade gott åt minnet. Elakt av mig.

I dag är det 35 år sedan min kusin döptes. Själv kunde ömma modern inte närvara vid sin systersons dop, då hon låg på BB. Och med de orden får man själv räkna ut varför jag inte uppskattar morgondagen. 😊

 • [Ändra..](#)

📅 14:21:44, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Borde man inte ha rätt till akut smärtlindring?

Borde man inte ha rätt till akut smärtlindring? Samma mening skrev jag i fredags. På sjätte dagen har jag ännu inte fått medicinen då apoteket inte hade denna vanliga medicin hemma. Nu får jag vänta ett par dagar till. Nej, medicinen får jag senare i dag, men jag vågar inte ta en tablett med alla dessa biverkningar som kan däcka mig. Nu när jag har besök av modern vill jag kunna umgås, utträtta ärenden, röra på mig, vara aktiv, o.s.v. Hellre då ont ytterligare några dagar. Det har jag ju ändå haft nu en tid. Men visst är det märkligt? Borde man inte ha rätt till akut smärtlindring?

I dag då? Tja. Om hemsidan fyllde sex år i går, måste det betyda att jag i dag skrivit dagbok (eller blogg, eller reload, eller dravel) i sex år. Vad säger det om morgondagen? *ryyyys* Årets mest hatade och pinsamma dag infaller då.

 • [Ändra..](#)

2005-02-14

📅 12:29:47, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Envishetens bakslag

I fredags gick jag hem från jobbet efter halva dagen p.g.a. de fruktansvärda smärtorna. I helgen har det varit bra - inga smärtor då jag varit i stillhet. I dag fick jag åter gå hem från jobbet efter halva dagen. Nu är jag sjukskriven istället för att ta ut min semester kommande dagar. Dock hoppas jag fortfarande på att jag klarar jobba till helgen, då jag nu äntligen fått mitt recept på tablettor som ska ta bort smärtorna. Annars är jag skeptisk till tablettorna.

Symtom vid ms:

Trötthet. Yrsel. Ataxi. Nystagmus. Tremor. Amnesi. Onormala känsselförnimmelser. Ryckningar. Bortfall av reflexer. Nedsatt koncentrationsförmåga. Tankestörningar. Talrubbningar. Försämrat minne. Gångrubbning. Inkontinens. Depressiv sinnesstämning. Desorientering. Förvirring och känslomässig labilitet. Impotens.

Vanliga biverkningar vid min nya medicinering:

Trötthet. Yrsel. Ataxi. Nystagmus. Tremor. Amnesi. Onormala känsselförnimmelser. Ryckningar. Bortfall av reflexer. Nedsatt koncentrationsförmåga. Tankestörningar. Talrubbningar. Försämrat minne. Gångrubbning. Inkontinens. Depressiv sinnesstämning. Desorientering. Förvirring och känslomässig labilitet. Impotens.

Jippi? Egentligen föredrar jag att ha smärta och vara i stillhet, men eftersom ms som kronisk sjukdom med symtom inte berättigar till sjukskrivning så... får jag ta det här giftet.

Ett par saker förundras jag över när jag läser om medicinens biverkningar:

Mindre vanliga: Olycksfall.

Vanliga: Benfraktur.

Hur kan olycksfall vara en biverkning? Betyder det att om jag tar en tablett så kan taket rasa in?

Hur kan en benfraktur vara en biverkning? Betyder det att jag plötsligt utan att göra något får knäckta ben? Ungefär som spontan självantändning?

Hela biverkningslistan; (kan inte direktlänka) sök fram Gabapentin på [Fass](#).

I dag kommer ömma modern med sambo för att smitta ner mig med förkylning.

Om jag inte minns fel - i dag har min hemsida funnits i sex år. Då var jag sjukskriven för ms. Tänk så lite saker och ting ändras... Nåja. Jag har egen domän nu och ligger inte kvar på Geocities.

 • [Ändra..](#)

2005-02-12

□ 22:50:00, Kategorier: [Schlagermassaker](#)

Schlagermassakern - sjunde året, del 1

Göteborg den 12 februari

Jag förstår Christer Björkmans inledande ord: "Nu tycker jag att det är dags att vi lyfter på locket". Så mycket skit. Efter den här kvällen funderar jag på att halsa en WC-anka.

Jo, en bra sak. Jag såg inga amatörer uppträda, utan det var rutinerade artister. Som i och för sig var väldigt ojämma i sitt artisteri.

ALCAZAR - Alcastar

Welcome to our galaxy, the place to be, our universe. See the stars where love comes first, now and ever, you can be an Alcastar.

Märkliga scenkläder. I någons lägenhet, i en bur, ligger en naken och bakbunden Kapten Zoom. Det tog två minuter innan låten fastnade och det (den) är bra. En korsning mellan Not a sinner, nor a saint och Like a boomerang (från 2003). Det var riktigt trevligt att också få höra tjejerna sjunga. Innan pratades det om en nakenchock, men jag såg ingen. Åtminstone inte förrän på slutet när *någons* mage hängde ut och visade en rakad bikinilinje strax nedom. Chockad blev jag. Någon som tar Botox borde väl vara så fåfång att även fettsugning var ett alternativ? (Och det ska komma från mig? Tja, jag är inte så fåfång).

Betyg: En trerättersmiddag med välkomstdrink. Bra början på melodifestivalen. Och låten hade allt.

CECILIA VENNERSTEN - Var mig nära

Kom var mig nära fast du inte är här.

Keltisk etno. Jag kan inte minnas att hon hade en sådan pipig och nasal röst, ungefär som Pernilla Wahlgren? Det enda som imponerade var scenröken. Också det enda värt att minnas. Värst är att jag hela tiden satt och tänkte på Livet är en schlager där bidragen är överdrivna och fåniga. Som den här. Refrängtexten var patetisk.

Betyg: Ett salladsblad och en tomatklyfta. Väldigt onödigt, mest för syns skull.

PAPA DEE - My No 1

Tell me... Why, I wonder why we just can't get along.

Tell me why... hur kunde ett samarbete ske mellan Papa Dee och Ubeda/Ljunggren? Min respekt för Papa Dee fick sig en törn. Papa Dee har gjort många bra låtar, särskilt covers, men det här. Ynkligt. Okej. Texten var bra och som hade en story. Texten kan vi tacka Papa Dee för.

Betyg: Kokt påläggsskinka. Så bra men ändå så fel (jag föredrar rökt).

LINDA BENG TZING - Alla flickor

När han går förbi då tystnar musiken. Hans magi gör ingen besviken.

En typisk Anne-Lie Rydé-låt. Rösten var inte helt säker, men det gick. Återigen tänkte jag på Livet är en schlager. Scenklädernas färgkombination tyckte jag om. Jag till och med förlåter att man där stulit/låtit sig inspireras av min design hos [Tintelin](#) (som är en bättre sångerska och som är med i ett band - så fick jag det sagt).

Betyg: Sockrade frukostflingor. För mycket och onödigt.

THE WALLSTONES - Invisible people

When no one saw you coming join the club.

Wow. Flashback. FameFactory. Precis så tråkiga var de i veckofinalerna där. Står med sina gitarrer rakt upp och ner, svänger lite på gitarrhalsarna och släpper på slutet loss genom att springa runt på scenen som nackade hönor. Låttextern spårade ur på slutet och ersattes med lalalalalala. Det enda jag undrar är om Karl kräktes även i år inför sitt uppträdande? Själv gjorde jag det under tre låååånga minuter här.

Betyg: Kokta grisfötter. Smaklöst på många sätt.

PAY TV - Refrain refrain

Refrain, refrain, refrain, refrain, and we're repeating it again, again and again.

Hm. Vad skrev jag förra året? Gäller det fortfarande tro?

Kraftwerk på speed. "Woo, wow, woo, oh, yeah". Tänk att få stim-pengar för de orden. I övrigt satt jag och blundade och höll för öronen.

Ja, inte var refrängen bättre i år. Scenspråket var också märkligt. De rörde sig precis som jag när jag har ataxi och spasticitet i benen.

Betyg: Konserverade champinjoner, jordgubbar, kiwi, nätmelon. Jag tålde det helt enkelt inte.

NORDMAN - Ödet var min väg

Ödet var min väg, den tog mig överallt, tillbaka till mitt liv.

Åh, tänk om man kunde spola ~~skiten och fälla ner locket igen~~ tillbaka till tiden då Nordman inte försökt sig på en comeback. Det här var så totalt onödigt, inte Nordman, för dålig sångröst (live åtminstone) och skitdålig låt. Särskilt inledningen på refrängen som mest lät som en bilmotor som inte vill starta. Folkmusik-etno.

Betyg: Kranvatten på PET-flaska. Jag förstår nämligen inte nyttan.

SHIRLEY CLAMP - Att älska dig

Att älska dig, den du är, du är allt jag någonsin önskat mig. Varje stund, varje ögonblick får liv igen, det finns inga tvivel kvar. Jag förstod på en gång när kärleken kom.

Oj. Det var det enda jag skrev i mitt anteckningsblock. Oj. Låten är ganska svår att lära känna då tonerna hoppar lite okontrollerat fram och tillbaka, men efter cirka 10 lyssningar sitter låten och den är bra. Inte så bra som förra årets Min kärlek, men betydligt bättre än året före dess - Mr Memory. Dock håller jag fast vid att Shirleys röst aldrig mer har kommit till sin rätt efter den officiella Pride-låten 2002, La vie, tillsammans med Christer Björkman. (Japp, schlagervärlden är väldigt liten).

Betyg: En gul paprika. Jag älskar gul paprika. Jag kan aldrig få nog av gul paprika.

Pausen var bedrövlig med de tidigare pseudoartisterna, som i år tydligen inte fått med några bidrag. Kan de inte sjunga sina egna låtar, utan ska sjunga covers, kan de då inte sjunga gamla melodifestivallåtar? Rolf Nygård var väl inte heller alltför kul. Däremot var det lite småroligt när Shan drog sin invandrarmonolog.

Men Ruslana. Gud, alltså. Låten är precis lika dålig som i fjol.

Det var väntat att Shirley skulle gå vidare men väldigt otippat att Alcazar gick till Andra chansen. Publikens burop bevisar att fler också blev förvånade. Själv är jag övertygad om att man råkat förväxla kuverten. För hur Nordman kunde gå vidare till final är för mig mer än obegripligt. Ingen bra låt, ingen hållbar röst - vad hade den låten egentligen som gjorde att folk röstade på den? (Och jag förlåter er aldrig - puckon!).

Linda gick visst också vidare till Andra chansen. Det misstänkte jag. Precis som att Vennersten skulle komma sist på en sjätte plats.

1. Shirley Clamp (finalklar)
1. Nordman (finalklar)
2. Linda Bengtzing (en andra chans)
2. Alcazar (en andra chans)
3. The Wallstones
4. Papa Dee
5. Pay TV
6. Cecilia Vennersten

 • [Ändra..](#)

📅 15:37:37, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Snöfall

För en kvart sedan kom snöovädret. Det som enligt SMHI ska ge 2 - 3 dm med snö i Götaland. Jag såg att Skåne redan rustat sig och befarar det värsta.

Sydkraft har också förberett sig för nya strömavbrott och genom att sätta in över 500 personer i beredskap.

SMHI befarar att det kan komma upp till **tre centimeter** på sina håll i Skåne.

Källa: [SVT](#).

Patetiskt. Om sådan stor skada sker av *som mest* 3 cm snö... Själv är jag rädd för att det ymniga snöfallet ska störa tv-signalen i kväll när jag ska schlagermassakera. Förresten - jag har samlat alla schlagermassakerna som egen kategori i menyn till höger.

I'll be back - med en Schlagermassaker!

 • [Ändra..](#)

2005-02-11

□ 17:06:48, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Smärtande fredag

Egentligen är det oförändrat men samtidigt inte. Mitt mående.

Under förmiddagen ringde sköterskan mig och berättade att jag fått ett recept på epilepsimedicinering som ska lindra min neurogena smärta. Problemet är att jag inte får receptet förrän på måndag med posten och därmed inte kan hämta ut medicinen förrän på tisdag. I dag är det fredag. Vi diskuterade fram och tillbaka hur vi skulle lösa detta då jag verkligen behöver receptet NU. Jag kunde inte åka och hämta det. Internposten hade redan gått. Ingen från andra sjukhuset skulle ha vägarna förbi. Läkaren ville inte ringa in receptet till apoteket. Vi kom fram till att jag får ha det så här i fem dagar. Smärta. Det känns inte riktigt humant. Borde man inte ha rätt till akut smärtlindring? I det här fallet är det lite speciellt också då "vanliga" värktabletter inte hjälper.

Efter att ha suttit någon timme på jobbet var det så outhärdligt att jag stod mitt på golvet och visste inte vad jag skulle ta mig till. Det var väldigt nära att jag gick och satte mig på akutmottagningen (Jag har väldigt nära - jag sitter bredvid den speceillt avsedda akuthissen en våning ovanför.) då jag kanske den vägen skulle få tabletter direkt i handen, men valde att avstå. Istället sjukskrev jag mig halva dagen och åkte hem. Vila lindrar. Det är när jag arbetar eller rör på mig som jag forcerar och förvärrar mitt tillstånd (subjektivt men inte objektivt).

Domningar och smärta. Många har i dag sagt på jobbet att det inte syns att jag har ont eller är domnad. Självklart inte. Ändå är det något jag inte kan släppa mentalt eftersom känsselförnimmelserna är jobbiga.

Domningarna. Jämför med att foten/benet somnar. Ta på huden där. Hur känns det? Domnat och väldigt obehagligt, känslolöst men med stickningar. Så känner jag i händerna, fötterna, underbenen och på vänster sida av bålen, både bak och fram.

Smärtorna. Jämför med att få kramp i foten/benet. Samma smärta känner hela tiden i fingrar, händer, underarmar samt i fötter och ben. När jag skriver på datorn, som nu, känns det som svår reumatisk värk i armbågarna och fingrarna vill då inte böjas utan blir spikraka.

Klart jag inte orkade jobba. Om ovan är konstant under skovet, blir det betydligt värre när jag försöker jobba. Jag gjorde rätt i att sjukskriva mig. Helgen får utvisa hur det går. Om det går ska jag jobba på måndag, mest för att se vad som skiljer jämfört med i dag.

Ljuset i tunneln heter "Schlagermassaker". Sjunde året...

 • [Ändra..](#)

2005-02-10

□ 16:01:54, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Något kompetentare i dag

Jag ändrade mig. Jag krävde att i dag få hämndtjänsten till mig. Tyvärr innebar det att jag fick gå ifrån jobbet 2½ timme för tidigt då det inte gick att lösa på annat sätt. Jag behövde få handlat och det finns två anledningar till att jag inte själv smet inom affären efter jobbet i dag.

1. Pissväder.

2. Jag har fått skov. Tror jag. Det är med stor möda jag går. Förutom benen har händerna tagit stryk. Nej, motorik och styrka är intakt (än så länge) men jag är domnad. Ben och händer har domnat bort, vilket i sig känns obehagligt. Men det är inte det värsta. Det värsta är det som följer med domningarna - smärta. Värre än smärta. Vad är värre än smärta? Vad är nästa steg på smärtstegen? Både domningar och smärta är egentligen samma sak, trots att det låter oförenligt, en paradox. Neurogen smärta. Skadan har uppstått i hjärnan men symtomen känns som om de satt i extremiteterna. Lösningen är att jag förmodligen får börja med epilepsimedicinering som kan döva smärtcentrum i hjärnan. Vanliga värktabletter hjälper inte.

Utvecklingen följs av min doktor. I morgon ska det avgöras, beroende på hur jag mår, om jag får söka akut och eventuellt bli inlagd. Det tror jag inte på själv. Men kanske det är dags för kortison igen? I och för sig pajar kortison magen men den är ändå redan förstörd av sluta-snusa-tabletten.

Och jag jobbar på som vanligt. Hämdtjänsten har varit här och vi har rätt ut en del problem under dagen.

Jag har visst fått en ny kompis på jobbet. En läkare, som påstår att jag är den trevligaste människa han träffat och att vi har alla förutsättning till att bli bästa vänner. Snällt sagt. Särskilt som vi bara känt varandra i två dagar. Vi har blivit något av filosofi-buddies. Vi pratar liivvet... 😊

 • [Ändra..](#)

2005-02-09

□ 22:14:26, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Hemtjänsten Göteborg

Hämdtjänsten gör sitt bästa för att leva upp till det öknamn jag gett dem. Precis innan de skulle komma och göra mitt veckoköp, ringde de och sa att de besökt mig dagen innan och att jag då inte varit hemma. Nej, självklart inte. Det kom fel dag. Jag vänder ut och in på mig själv för att kunna lämna jobbet för tidigt och få en flärdtjänstbil hem i tid... och så kommer de fel dag. Och de kom inte efter att de ringt och sagt att de kommit en dag för tidigt. Och de kom inte dagen efter det heller.

Ansvarig chef meddelades detta, att man kommit en dag för tidigt och att hon skulle kontakta mig så att jag fick mina inköp den här veckan. Om hon hört av sig? Nej, varför? Service och kompetens går inte hand i hand med Göteborgs kommun.

I morgon ska jag ringa och se till att jag inte behöver betala för den här veckan. Om det går. Sist de skulle ändra räkningen (med ett avdrag på 79 kr) lade de istället på drygt 1 000 kronor.

Hämdtjänstchefen för den grupp som ska handla åt mig hatar mig så in i bomben. Hon ringde, om det var i somras/höstas, och påstod att jag själv fick skylla mig som inte får handlat. Jag är nämligen "aldrig hemma på avtalad tid". Problemet är att de hittar på egna tider som absolut inte är avtalade och som inte finns inskrivit i det beslut kommunen skickat till mig.

Förra veckan uteblev man helt och jag fick sätta blåslampa för att få handlat någon dag senare. Inte den här gången. Jag vägrar släppa in dem. Jag vägrar sätta pengar i händerna på dem. I morgon ska jag försöka att själv handla, men det blir inte lätt. Bara jag får något så jag klarar helgen. Därefter kommer ömma modern och räddar mig.

Men jag förstår inte. Hur kan de vara så jäkla inkompetenta inom hemtjänsten i Göteborgs kommun? Svagt ledarskap? Brist på arbetsmoral? Jag är uppriktigt nyfiken. Det som egentligen gör mig mest förbannad är att jag har betalat och fortsätter betala skatt, samtidigt som jag tvingas betala avgifter, för något jag har rätt till men aldrig får.

 • [Ändra..](#)

2005-02-08

□ 19:25:45, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Smått och gott om Jontas

Senast hos [Jerry...](#)

Namn:

Jontas duger bra.

Födelsedag:

Den 16 februari alltsedan 1970.

Stjärntecken:

Vattuman.

Födelseort:

Kristianstad.

Hårfärg:

Ljusbrunt.

Ögonfärg:

Blå.

Syskon:

Nix.

Mina intressen:

Sjukdomslära, internet-/datorrelaterade saker.

Det roligaste skolämnet:

Bild. Svenska. Franska. Maskinskrivning.

Favoritidrott:

Idrott är skadligt. Se så många trasiga ledband och spruckna ögonbryn som sportfånarna ådrar sig! Jag undviker idrott. Man vill väl behålla hälsan.

Djur jag gillar:

Katt. Bara katt. Kanske husflugor också.

Bästa mat:

Sånt jag tål och som mättar.

Bästa bok:

Den har jag inte läst än.

Person jag beundrar:

Ja, inte är det någon dokusåpakändis åtminstone... (Förutom en då'rå).

Bästa musikartist:

Stephen Simmonds.

Bästa låt:

Finns några stycken med George Michael.

Bästa film:

Någon kinesisk rulle.

Bästa tv-program:

Alias, CSI, Lost, Våra bästa år.

Jag gillar bäst:

Sova.

Jag avskyr mest:

Tröttheten.

Kille/tjej jag vill ha chans på:

Tja. Vad erbjuds?

Min högsta önskan i livet:

Hög.skole.ut.bildning.

Vad jag helst vill bli:

Medmänsklig.

 • [Ändra..](#)

□ 15:57:21, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Hinna leva; en utopi

I går kväll fick jag nog. Jag ändrade mina arbetstider genom att skjuta på arbetsdagen med drygt 1½ timme. Ett sätt att (eventuellt) få mer sömn är att göra nätterna längre. Det fungerade. Jag sov längre i dag, men allt har en baksida. Istället blev jag ännu mer stressad eftersom jag förlorat 1½ timmes morgonarbete. Sedan fick jag förkorta dagen då jag skulle hem till väntande hemtjänst. Som förmodligen inte kommer då de tagit fel på dag och var här i går när jag var på jobbet. (Faaaaan).

Stress. Är det stressen som orsakar sömnbrist, magsår och hjärtklappning? Det är inte jobbet i sig som stressar. Det är allt runt omkring med alla klockslag som ska passas; jobbet, flärdtjänst, hämndtjänst, spruta, tabletter, sova, vakna, passa ambulanser (snart åker jag väl med en sådan?), äta, ta emot elever, fixa jobbets hemsida, o.s.v. Mitt liv består av deadlines.

Nej, jag vet fortfarande inte hur jag ska ta mig ur detta eller om det ens är möjligt.

 • [Ändra..](#)

2005-02-07

□ 20:39:39, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Måndagsgnäll

Äsch. Jag har en sådan där patetiskt ynkelig dag med snuva, smärta i ben, smärta i knän, ont efter injektion, magkatarr, halsbränna, gallbesvär, hjärtklappning och extrem trötthet. Som om inga mediciner hjälpte. Enligt blodprov har jag dessutom en infektion i kroppen. Och ännu ett drygt dygn (35-40 timmar) med endast fyra timmars sömn.

Men naturligtvis har jag jobbat i dag. Jag har [ingenting](#) som motiverar till sjukskrivning enligt läkare och Försäkringskassa.

 • [Ändra..](#)

2005-02-06

□ 11:21:00, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Pytt i söndag

En solig förmiddag. Min elektriska utomhustermometer visar på -0,0. Det är en sak jag förundras över. -0,0. Nästa steg uppåt är 0,0. Hur mycket skiljer det egentligen mellan -0,0 och 0,0? Är det samma sak, eller? Jag har aldrig tidigare sett en skala som visat 1,0, 0,9, 0,8 [...] 0,2, 0,1, **0,0**, - **0,0**, -0,1, -0,2, o.s.v.

Ständigt kommer nya dokusåpor på tv. Jag ratar samtliga utan att ens sett på dem. Hela konceptet är så ointressant att jag inte förstår att det finns tittare alls. Med ett undantag. Jag ser på en dokusåpa. Fame Factory. Tidigare säsonger har varit jobbiga då programmen visats nästan dagligen. Ändå var det bättre än hur upplägget ser ut i dag. En timme onsdagar förutom veckofinalen på söndagar. Veckofinalen är det som varit minst intressant. Med en timmes vedomöror i veckan tycker jag att det blivit för snålt. Jag vill ju se, höra och lära känna deltagarna bättre. Nu blir det väldigt rumphugget. Också Fame Factory börjar bli väldigt ointressant.

Jag saknar smaken av snus. Det var så himla gott. En i min rökavvänjningsgrupp har åkt dit och börjat snusa efter att tidigare varit rökare och sedan varit nikotinfri i drygt fyra månader. Trist. Men jag var himla duktig och skällde på henne när hon halade upp sin Generalsnus. Jag bannade ordentligt och uppmanade henne att genast köpa Grovsnus eller Göteborgs Rapé. Ska man snusa ska man välja rätt och inte köpa smaklöst (General). Skulle jag skällt för att hon börjat snusa? Nej, det är hennes val och tobaksbruk klassas som sjukdom. Ingen skäller ju ut mig för att jag fått ms. Ja, förutom vissa religiösa fanatiker på nätet som anser att jag har mig själv att skylla som inte är av den rätta tron.

Under lördagen vigde [Missionsprovinsen i Göteborg](#) sin första biskop som i sin tur vigde präster. Naturligtvis blev de genast uteslutna från Svenska kyrkan då deras tro strider mot demokratisk och Svenska kyrkans ordning. De är nämligen motståndare av kvinnopräster. Jag förstår inte hur de kan vara bokstavstroga Bibeln. Där står inget om präster i Bibeln och absolut inte av vilket kön de ska vara. Det de går efter är att Jesu lärjungar motsvarar präster och att de alla var män. Egengligen bryr jag mig inte så mycket om denna nya kyrka då de får ha vilken tro de vill. Det jag däremot finner mycket anmärkningsvärt är att vigningarna skedde på en gymnasieskola i Göteborg. Okej, jag förstår att de inte hade tillträde till det vanliga kyrkorummet, men en gymnasieskola? Företrädare för skolan har sagt att de inte har några problem med detta då det hela skedde en lördag då elever inte vistades i skolan. Märkligt. Jag trodde att en skola, kommunal eller privat, gick under någon skollag där det uttryckligen står att den ska drivas i sann demokratisk anda. Är inte det dubbelmoral när man öppnar dörrarna för antidemokratiska åsikter som att kvinnliga präster är mindre värda i sitt utövande bara för att de inte är (patetiska) män?

Tusan också! Det är 0,1 grader varmt ute! Jag missade 0,0...

 • [Ändra..](#)

2005-02-04

□ 18:49:23, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Fredagsfyran

Tema: skrivprocesser

1. Varför har du valt just bloggen som uttryckssätt?

Min dagbok/blogg använder sig av publiceringsverktyget blogg då det förenklar. Allting sparas i en databas där jag skriver online. Tidigare satt jag och skrev med html-kodning i filer som jag sedan manuellt fick publicera på nätet. Varför jag valt just att skriva på nätet och inte har ett annat uttryckssätt beror väl på att jag tycker om att skriva och den vägen få utlopp. Jag sjunger inte, jag idrottar inte. Jag skriver. Att det blev offentligt på nätet var från början bara en ploy och internt (om än offentligt) mellan mig och en tidigare arbetskamrat. Egentligen är det i dag svårt att säga varför jag valt den här vägen. Det har gått för lång tid och jag vet inte längre orsak och verkan. Numera handlar det mer om rutin än syfte.

2. Vad gör du de dagar då inspirationen till att skriva tryter?

Jag skriver ändå men inte särskilt personligt. Eller också blir jag väldigt personlig de dagarna. Ibland struntar jag i att skriva. Andra gånger skriver jag ändå. Det viktiga för mig är att hålla igång skrivandet för skrivandets skull. För mig är det en stund för eftertanke där jag summerar dagen.

3. Är bloggen det enda stället du skriver på, eller skriver du någon annanstans också?

Detta är enda stället där jag skriver dagbok. Jag har inga andra dagböcker. Det går i vågor. Ibland har jag flera stycken igång. Att jag inte alla gånger samlat allt här beror inte på att det egentligen varit hemligt. Det har handlat om personlig kreativitet och sökt målgrupp.

4. Vilket av dina alster är du mest nöjd med?

Nöjd och nöjd. Skulle jag vara direkt missnöjd med det jag skrev skulle jag aldrig publicera det.

 • [Ändra..](#)

2005-02-03

□ 22:15:11, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Utsökt del 2

Ja, här fortsätter folk att ramla in genom att ha sökt på de mest konstiga ord. Ord som jag förmodligen skrivit men kanske inte i det sammanhang som eftersöks. Utsökt del 1 finns [här](#). De nya orden som sökmotorerna länkar till mig med:

Februari (så här långt):

Bara fakta om Ricky Martin

Domningar lår

Felaktig signatur för installationen av Windows XP

Hjärtklappning

Paris Hiltons mobiltelefon

Skolios

Stå inte vid min grav

Varför har man morgonstånd

Walentine

Young girl Uffe Persson

Zyban

Januaris eftersläntare: Spindelmannen

Okej. Naturligtvis ställer jag upp även denna månad med att förklara lite mer ingående varje sökt ord.

Bara fakta om Ricky Martin

Nej, jag har inte bara fakta om Ricky Martin. Här är mycket fakta om mig. Mest mig, skulle jag vilja säga. Ingenting om Ricky Martin mer än att Nadia Björlin dansade i hans video för något år sedan. Nadia, d.v.s. Chloe i Våra bästa år, TV3, vardagar kl. 12.55. Serien jag aldrig missar och följt i sex år.

Domningar lår

Domningar kan bero på mycket. För den som kommer in här och söker på domningar upptäcker kanske snart att jag nämner det i samband med ms, vilket kan uppfattas som chockerande. Men. Domningar är inte synonymt med ms. Domningar behöver inte ens bero på sjukdom. Symtom behöver inte ha någon direkt bakomliggande orsak och behöver inte vara farligt bara för att det är otäckt. Jag tar inte ställning till om man ska söka sjukvård direkt, avvakta eller inte bry sig. Den subjektiva upplevelsen får avgöra hur man går vidare. Förresten - sök inte efter information på nätet då det kan vara vilseledande när det gäller symtom och sjukdomar.

Felaktig signatur för installationen av Windows XP

Lösningen torde vara att istället köpa en Mac. Eller ringa Pyttemjuks support.

Hjärtklappning

Hjärtklappning är ett intetsägande begrepp för en grupp av olika hjärtrymsstörningar. Visst, svår sjukdom kan ligga bakom men oftast helt ofarligt och som kan relateras till en stresstillvaro. Är det ihållande hjärtklappning som påverkar fysiskt/psykiskt - sök vård. Och sluta söka information på nätet som kan skrämna upp i onödan.

Paris Hiltons mobiltelefon

Vem f*n vill ringa henne förutom Smittskyddsinstitutet? Någon som vill vara med i uppföljaren, Tredje natten i Paris?

Skolios

Nämen, sluta nu! Jag är inte medicinsk expertis och kan inte besvara frågor kring sjukdomar. Sluta söka efter diagnoser på nätet! Nåja. Okej. För den här gången då. Skolios är krökning av ryggen i sidled. Kyfoskolios är, förutom krökning av ryggen i sidled, också en kombination där ryggen är bakåtböjd. Är ryggen krökt framåt har man säkert en puckel också och kan spela med i Ringaren av Notre Dame.

Stå inte vid min grav

Inskriptionen på en schizofrens gravsten. Standardutförande.

Varför har man morgonstånd

Alltså, nu kan jag bara svara utifrån egen erfarenhet. Katten har sträv tunga.

Valentine

En pöjk med [hemsida](#).

Young girl Uffe Persson

En sång om pedofili. Ursprungligen framfördes låten av Gary Puckett & The Union Gap (april 1968). Ur texten: "Young girl, get out of my mind, My love for you is way out of line" och "Get out of here, Before I have the time, To change my mind". Kanske inte alla minns Uffe Persson? 1989 sjöng han duett med Sofia Källgren i Phantom of the Opera.

Zyban

Helvetesmedicinen som verkligen får en rök- eller snusfri. Dock är biverkningarna fler och värre än de som Fass beskriver. Min mage är förstörd. En arbetskamrat fick svåra bröstsmärtor och andnöd som vid hjärtinfarkt av nämnda helvetesmedicin.

Spindelmannen

Spindelmannen är en serietidning som i original heter the Amazing Spider-man. Dock dök Spidde upp första gången i serietidningen Amazing Fantasy nr 15, augusti 1962. I mars 1963 fick han sin egen tidning. Den 23 februari i år kommer nr 517. Spidde skapades av Stan Lee och Steve Ditko. Grundidén till Spindelmannen är enkel och framgångsrik. Osäker, blyg, mesig, tanig plughäst blir biten av radioaktiv spindel. Peter Parker, Spiddes riktiga namn, får oanad styrka och kan klättra på väggar och hoppa som en spindel. Ett särskilt spindelsinne varnar för fara. Då Peter är tekniskt begåvad uppfinnar han nätskjutare, en sorts armband med flytande vätska som vid kontakt med luft blir nät. I dessa nät kan han svinga sig mellan skyskraporna. Från början ville Parker bara tjäna pengar på sina nyvunna krafter och hindrade därmed inte en rånare som senare mördade hans farbror. Detta tog Parker hårt eftersom han växte upp med sin farbror och faster efter hans föräldrar dött. Parker blir så knäckt av dödsfallet och sina egna skuldkänslor att han börjar bekämpa brott. Samtidigt lever han ett dubbelliv då Spidde är avskydd av omgivningen. Ingen är säker på om han är ond eller god. Spiddes favorituttryck är "Med stor kraft kommer stort ansvar". I övrigt finns det mycket att säga om Spindelmannen. Han har gjort gästinhopp i andra serietidningar. Det kommer ständigt parallelltidningar med Spindelmannen. Förmodligen p.g.a. att företaget [Marvel Comics](#) vill tjäna så mycket som möjligt på sina serietidningar och då särskilt på de figurer som är populärast.

Sedan har vi ju Spindelmannen [Jerry](#) också. 😊

Såja. Nu har jag väl rätat ut alla frågetecken?

 • [Ändra..](#)

📅 16:57:38, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Medicinska och andra under

Tänka sig. Och där satt Fabian på en parkbänk i Slottsskogen. Jag passerade där 20 minuter efteråt med flärdtjänsten, men såg ingen uppståndelse. Lite uppståndelse blev det annars på jobbet. Vi firade det hela, att han blivit återfunnen alltså, genom att gemensamt titta på presskonferensen kl. 11 och äta kaka och dricka kaffe.

Det där sista var dumt gjort av mig. Jag smakade lite på kaffet. Det kändes direkt i magen (ont, ont, ont) trots att jag sedan i går äter en dundermedicin. r2-nil, heter medicinen. Eller Artonil. Det just nu billigare alternativet till Zantac. Förresten. Behöver jag säga att jag fått biverkning av medicinen? Yrsel. Men hellre yrsel än magont. Efter fyra månaders magkatarr och halsbränna så känns det bättre med att världen snurrar lite okontrollerat.

Först sov jag inte på ett dygn. Sedan sov jag normalt en natt. I morse tog jag mina dopingpiller för att mentalt hålla mig vaken vid eftermiddagens möte (som blev inställt). Just nu är jag så speedad att jag blir rädd. Jag kommer förr eller senare att krascha. Hårt. Till helgen ska jag dessutom ta sömntabletter.

På jobbet har man börjat undra vad det egentligen är för sprutor jag tar. Om det är uppåttjack. Ingen konstig fråga i sig. Annars tycker jag att det värsta är att jag känner mig som ett vandrande apotek och sjukdomshärd.

I dag fick jag äntligen se henne lajv efter drygt 1½ år. [Tintelin](#) har hittat "hem". Vilket påminner mig. Jag måste göra om hennes sida.

 • [Ändra..](#)

2005-02-02

📅 16:20:41, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Sömnlöshetens eventuella orsaker

Min sömnlöshet oroar mig. Enligt doktorn i måndags finns där inget att göra. Mina fridagar sover jag normalt 15 timmar. Inför mina arbetsdagar är det numera normalt att jag sover - ingenting. Åtminstone inte mycket. I dag gick jag upp kl. 01. Sedan har jag arbetat hela dagen och är nu helt förstörd. Men sova kan jag fortfarande inte trots att arbetsdagen är över. För jag ska ju till arbetet i morgon också. Något måste vara fel med mitt arbete eftersom jag inte kan sova inför och tydligen inte kan slappna av. Håller jag på att gå in i väggen? [Utbrändhet?](#) Jag hoppas det, för det verkar vara det enda legitima sättet att få hjälp. Sova måste jag. Någon gång. Men inte än. Till helgen?

 • [Ändra..](#)

📅 11:01:27, Kategorier: [Blogginlägg](#)

Grannskapet

I går kväll, när jag precis hade lagt mig, hördes en väldig smäll utanför. "Ojdå, det måste ha varit en bomb", tänkte jag. Jo, [enligt GP](#) sprängde de en bil utanför mitt hus. Najs.

Hm. De senaste fem åren har det på min gata skett följande:

- Grannfrun blev knivmördad av sin make.
- Upplopp på torget (ungdomsdisco där olika invandrargrupper drabbade samman).
- Skolan brann för ett år sedan.
- Turkiska föreningens hus brann för ett år sedan.

Jag är ändå glad. Jag bor i ett lugnt bostadsområde.

 • [Ändra..](#)